

Исаакъ, сторедъ както му поръча Богъ. Авраамъ ся радваше твърде много на сына си и го обичаше; нъ когато вече Исаакъ поотрастна, Богъ повеля Аврааму да принесе въ жертвѣхъ едничкій-тъ сынъ, едничко-то си утѣшеніе. Колко да бѣше това повелѣніе горестно, нъ Авраамъ послуша Бога. Той зе сына си и го заведе на горѣхъ-тѣхъ, дѣто му бѣше повелѣно. Тамъ той направи жертвенникъ, свърза сына си, тури го на жертвенника и издигна ножъ-тъ, за да заколи мило-то си дѣте. Нъ въ това сѣщо время Ангелъ Господень го улови за рѣкъхъ-тѣхъ и му каза: «Аврааме! Аврааме! не тургай рѣкъхъ на сына си! Сега узнахъ азъ твоѣхъ-тѣхъ вѣрѣхъ въ Бога и твоѣхъ-тѣхъ любовь къмъ него!» Тогавъ Авраамъ освободи сына си, на мѣсто него принесе въ жертвѣхъ единъ овенъ, който ся намираще тамъ въ рѣсталака. За таквѣзи покорность Богъ пакъ благослови Авраама и повтори обѣщаніе-то си, т. е. чи въ семе-то Авраамово ще ся благословѣтъ сички-тѣ народы.

2. Іаковъ.

Исаакъ имаше два сына: Исавъ и Іаковъ. Исавъ бѣше непослушанъ, а Іаковъ кроткъ и никакъ несмѣяше да ся противи или да не ся покорява на родители-тѣ си. Макаръ тѣ да бѣхъ близнецы, нъ се пакъ Исавъ бѣше по старъ отъ Іакова, и за то първенство-то и благословеніе-то на бащата принадлежеше Исаву. Нъ този послѣдний неможа да уварди достоинство-то си и за единъ паницъхъ лещъхъ продади си на Іакова първенство-то. И това ето какъ ся случи: